

ידיעות ארבעה

המוסף לכועל

משלמים מס-נסיעות, הבניינות — ונרגעים לעוד שבוע.

עוד שבוע חולף, הפועלים חוזרים לקטר על המצב, ואז — שוב אפתעה:

„אגף-החקירות באוצר בודק המיס-חר הגואה ביצירות-אמנות. חושדים ש-בדרך זו מלבינים הון שחור.”

טוב מאד, אומרים לעצמם הפועלים, כשהם מגבים את הטחינה מהפרצוף, סוף-סוף עלו עליהם, על העשירים ה-מסריחים האלה. ממלאים את הבית בתמונות וחושבים שהם מי יודע מה — ושוב נרגעים, כרגיל, לעוד שבוע.

וכך, כל שבוע מתפרסמת במדור הקבוע לפועל הידיעה הקבועה, המר-גיעה את הפועלים, והמאפשרת למשק להמשיך ליצור.

וזה מוכיח שהצדק בכלל לא צריך להיעשות — מספיק שהוא יראה.

חזון

השיוריון

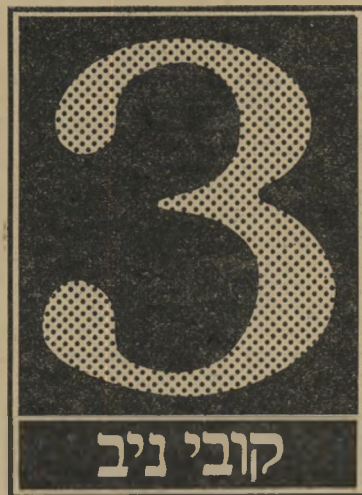
מי שמוען שישראל היא מדינה ללא חזון, טועה טעות מרה. למדינת ישראל יש חזון, וכבר עתה הוא קורם עור וגידים. זהו חזון השיוויון.

אם עד עכשיו יכול היה רק הפועל להשכית מיפעל, על-מנת להיטיב את תנאיו, הנה מעתה יכול גם התעשיין להשכית מיפ-על, כדי להיטיב את תנאיו.

אם עד היום שילם התעשיין לפועל גם כשהמיפעל הפסיד, הרי בקרוב ישלם הפועל לתעשיין כשי-המיפעל יפסיד.

וכן הלאה, לקראת שיוויון מלא. ישואו של השיוויון יהיה כשה-תעשיין והפועל ישלמו כל אחד אלה ל"י לחודש מיסים, בשווים לכל דבר.

אבל זה באמת רק חלום רחוק.

לנסוע לחוף-לארץ בכלל? — ונרגעים לשבוע.

אחרי שבוע, כששוב מתחילים ה-פועלים להתרגז על הברדאק, מתפרס-מת במדור הקבוע ידיעה חדשה:

„מישרד-האוצר חוקר אי-תשלום מס-נסיעות של 60 יאכטות שהפליגו השנה לחר”ל.”

טוב מאד, אומרים לעצמם הפועלים, כשהטחינה נוזלת מפיהם, שיק-רעו אותם, את החארות האלה. לא מספיק שיש להם יאכטות, הם גם לא

אחת לשבוע מבצעים אגפיו השור-נים של מישרד-האוצר פעולה — הם מפרסמים ידיעה בעיתון.

וכך, פעם בשבוע, כשהולכים הפוע-לים לאכול את הטחינה-בפיתה של הצהריים, הם פוגשים בעיתון ידיעה כגון:

„המכס בלוד מחזרים את עודפי הדו-לארים של הישראלים היוצאים.”

טוב מאד, אומרים לעצמם הפועלים אחרי הביס הראשון, שידפקו אותם, את הזונות האלה, מאיפה יש להם כסף

כל צביעות הקשת

הורי הילדים הלא-אשכנזים בבית-הספר „בן צבי” בכפר-סבא מתקוממים. מישרד-החינוך החליט להנהיג „אינטגרציה” בבית-הספר הנ”ל, ולערבב ילדים אשכנזים בילדים צביעונים. אך הורי האשכנזים לא רוצים שילדיהם הזכרים ולמדו עם הפרענקים הקטנים, ושולחים את ילדיהם, בעזרת רמאויות למיניהן, לבתי-ספר אשכנזים טהורים. האשכנזים רוצים בהמשך קיום האפרטהייד בחינוך — פרענקים לחוד ואשכנזים לחוד. השחורים, לעומתם, רוצים בביטול האפרטהייד הזה. זהו המצב. זהו המאבק.

הורה יקר — לפניך סולם ציבעי הילדים בארץ. אנא כתוב למישרד-החינוך-והתרבות מהו הצבע הכהה ביותר שאיתו תרשה-לילדך ללמוד בכיתה אחת, ונשתדל לשבצו בהתאם. תודה.

„ישראל היא לא רודזיה, פה זה לא דרום-אפריקה, כאן לא יהיה אפרטהייד!” זועקים המקופחים.

אלא שבישראל קיים כבר עשרות שנים אפרטהייד בחינוך — בתי-ספר ליהודים לחוד ולערבים לחוד, ואף-פעם לא שמעתה את הזועקים עכשיו מרה על אפרטהייד, אומרים מילה אחת נגד ה-אפרטהייד ההוא.

גם יש לי הרגשה משונה, שאני יודע מה יהיה אם ינסה מישרד-החינוך לעשות „אינטגרציה” נוספת, ולערבב את ילדי כפר-סבא עם ילדי כפר-קאסם, למשל.

כך שמי שמתייחסים לאחרים כאל „ערבים”, בל יתפלאו אם מתייחסים גם אליהם כ„ערבים”.

אפרטהייד שמח.

על אהבת האדם/ה

תמיד כשעושים אימונים כשטחים, מתעוררת הבעיה „למה אתם עושים עם החל”ם/גמ”ש/טנק על שדה חרוש?”

תמיד מעורר את הבעיה קיבוצניק אה, שאחרי ויכוח קצר/ארוך הוא משכנע את כולם, והרכב המשוורין לא עולה יותר על שדה חרוש.

אחריכך, כשכא מישחו ואומר „שמעתם? יש מהומות בשכם/רמאללה/חברון” תמיד קופץ אותו קיבוצניק ראשון, תופס חגור וצועק „קדימה חברה, בואו — נרביץ לערבים!”

דו"ט שלא נד

דו"ט שלא נד הברלינאי כותב, כי ההצ-עות המועלות ב„מיסמך גריג”, לפיהן יש להשמיד את היהודים כ„פיתרון סופי” לבעייתם, מוטב היה אילולא הועלו על הכתב, אך „אל לנו בשל כך להתעלם מחומרתה של הבעיית היהודית, כפי שהיא עולה מתוך מיסמך שאותו חיבר אדם המכיר היטב את המנטאליות היהודית, והמתמצא להפליא בבעיות היהודיות ב-שטח.”

אדרבא, מסכם העיתון, „ייתכנסו ה-מקטרגים לעובדות ולנתונים שבמיסמך, ויציגו הצעות קונסטרוקטיביות משלהם לפיתרון בעיית היהודים.”

אי בר-אלס

איבר-אלס הליבראלי תוקף את מפר-סמי „מיסמך גריג”, לדעת העיתון יפגע הפירסום בתדמית המדינה בעולם ויפול כפרי בשל לידי תעמולת הבולשביקים והפלוטוקראטים היהודים, החפצים ב-שיעבודו של האזור הגרמני לעבדות עולם.

„היה זה חוסר אחריות ציבורית ושירות לאזרחי הרייך, לפרסם את המיסמך ב-שעה זו.” מסכם איבר-אלס, וקורא להע-מיד את מדליפי ומפרסמי המיסמך לדין.

יגדן-ראוס

לדעתו של יגדן-ראוס ממינכן יש לקדם בברכה את „מיסמך גריג” שכן „זהו ה-ניסיון הרציני הראשון להתמודד פנים-אל-פנים עם בעיה קשה, העלולה לחסל את תיקוניה של גרמניה, אם לא יטופל בה ברצינות הראויה.”

„אין אנו אובייקטיביים בסיטואציה ש-נוצרה”, כותב העיתון, „אנחנו גרמנים, ו-חובתנו היא לתמוך בצד הגרמני; או שמא עלינו להניח לבולשביקים וליהודים לעשות בארצנו כרצונם?” שואל יגדן-ראוס לסיכום.

ארבריש

ארבריש הלאומי-סוציאליסטי רואה ב-פירסום „מיסמך גריג” עלידי מי שפיר-סמוהו „תעלול זול ושקוף”, חוב בימים אלה „על-מנת להפנות את חוד הביקורת הציבורית הצודקת, נגד מנהיגם הכושל, לכיוון אחר, ולהציל בכך את עורם ה-פוליטי.”

אולם העם הגרמני לא יפול בפח המטונף הזה. העם יודע מיהם אויביו ה-האמיתיים, ושום תעלול פירסומי סנסא-ציוני לא יערער רוח העם ומוראלו. אמר העיתון.

מאכט-פריי

מאכט-פריי הדמוקראטי יוצא נגד ה-קוראים לפיטוריו של הד”ר גריג, בעיק-רות פירסום המיסמך הקרוי על שמו. לדעת העיתון אין לפטר פקיד-ממשלה בשל דיעותיו הפרטיות.

הזכות להביע דיעה חופשית היא נכס יקר, מסכם המאכט-פריי, „ואין, בשום פנים, לפגוע בה.”